

Az erdővagyon is veszélyben

Naptári napokra lebontva tervezték meg az újabb privatizációt Bajnaiék

Bajnai Gordon a legtisztességesebb üzletember, akit ismerek – jelentette ki néhány napja a közvélekedésben Desseffy Tibor, Gyurcsány Ferenc bizalmasa. Bajnai Gordon miniszterelnök egy másik „legtisztességesebb” üzletember, Oszkó Péter által kidolgozott módszer segítségével arra készül, hogy egy kicsit titokban megszabadítsa a magyar embereket a víz- és az erdővagyonuktól. Ha a szándék megvalósul, akkor egy újabb hatalmas vagyonvesztést szenved el a magyar társadalom.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A Bajnai-kormány végjátékának utolsó óráit kizárólag arra használja fel, hogy az ország még megmaradt természeti kincseit – mint például a vizet, az erdőket – valamilyen módon kivonja az állam fennhatósága alól, és magántulajdonosok kezére játssza át. Bajnaiék az utolsó nemzeti erőforrásaink kiürítését igyekeznek ugyan némileg leplezni, de az idő sürgetése miatt egyes esetekben már a látszatra sem képesek ügyelni.

Közismert, hogy a Gyurcsány–Bajnai-korszak elsődleges céljai között szerepel az ország vízvagyonának privatizációját lehetővé tevő intézkedések meghozatala. Oszkó Péter pénzügyminiszter – még ügyvédként – részt vett a vízművek privatizációs modelljének kidolgozásában. A konstrukció két részből állt. Első lépésként racionalizálásra és a hatékonyság növelésre történő hivatkozással létrehozni egy csúcsvízműcéget, amely a többi vízműcég felett gyakorolja a tulajdonosi jogköröket. A második felvonásban a csúcsvízműcég részvényeinek vagyonkezelői jogát adnák át magánbefektetőknek. Vagyonkezelőként a magántársaság a vízműcsoport felett teljes körű döntési, irányítási és szinte kizárólagos tulajdonosi hatalmat gyakorolhat.

Az Oszkó-féle vízmű-privatizációs modell első fejezetét a kormány már megvalósította. A magánosítás befejezésére eddig feltehetően csak azért nem került sor, mert a Bajnai–Oszkó páros szándékai kiszivárogtak, és komoly, erőteljes társadalmi nyomás lépett fel a vízvagyon védelméért. Az Oszkókonstrukciót azonban nemcsak a vízművek esetében akarja bevetni a hatalom, hanem egy másik, jelentős nemzeti vagyonrészünk, az erdők kiürítésének előkészítésénél is ezt a modellt kívánja alkalmazni. A kormány – a vízvagyonhoz hasonlóan – nem közvetlenül akarja az ország erdővagyonát privatizálni, hanem az erdőgazdaságok feletti tulajdonosi jogok átadásával akarja átjatszani magántulajdonba a víz melletti másik értékes nemzeti kincsünket, az erdőket.

Az országban jelenleg 19 állami erdőgazdaság működik. A kialakított működési rendszerük sikeresnek bizonyult, hiszen a 19 cég esetében veszteséges üzleti év alig-alig fordult elő. Pénzügyi helyzetük stabil, együttes éves, adózás előtti nyereségük 2,5-3,5 milliárd forint. Az államháztartásba évente nettó 6-7 milliárd forintot fizetnek be, miközben az általuk kezelt állami erdővagyon bővül, a közcélú feladatok ellátása pedig elismerten magas szintű. A társaságok

a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-hez tartoznak, működésük megszervezésében kellően önálló, a döntési kompetenciák tekintetében közel állnak a klasszikus – versenyszférába tartozó – részvénytársaságokhoz, így kellő rugalmassággal tudnak reagálni az üzleti környezet felgyorsult változásaira. Ezt a bizonyítottan jól szervezett és eredményesen működő rendszert akarják Bajnaiék – az Oszkómodell alkalmazásával – ésszerűsítésre és a hatékonyság növelésére való hivatkozással átalakítani. Létrehoznának egy úgynevezett vagyonkezelő holdingot, amely megszerezné a 19 állami erdőgazdaság vagyonkezelői jogát. A koncepció amellet, hogy törvénytörvénysértő – ugyanis a gazdasági társaságokról szóló törvény szerint részvényeken nem lehet vagyonkezelési jogot létesíteni –, egyértelműen az erdővagyon speciális privatizációját készíti elő. A 19 erdőgazdaság feletti tényleges tulajdonosi és döntési hatalom a csúcsszerveként működő vagyonkezelő holding kezébe kerülne. A későbbiekben az államnak nem kell a holdingot formálisan eladnia, elegendő lesz a holding feletti vagyonkezelői jogot átjatszania egy magánbefektetőnek, amivel megvalósul a magyar erdővagyon privatizációja.

Bajnaiék azonban az erdők bújtatott magánosítása mellett a nyílt privatizációtól sem riadnak vissza. A kormány tervei között szerepel ugyanis az erdőgazdaságokhoz tartozó tevékenységek némelyikének kiszervezése, privatizációja profil-tisztítás címén a faipar és vadhúsfeldolgozás területén. Az állami tulajdonban álló, Nyugat- és Észak-Európába szállító, három nagy – a zalahápi, csurgói, gyöngyösi parkettagyárat – először egy cégbe akarják koncentrálni, majd az így létrejövő, jelentős, 3-4 milliárd (!) forint tőkéjű faipari feldolgozó társaságot eladni.

A tervezett privatizáció másik területe a vadhúsfeldolgozás. Az erdőgazdaságok évente 2000 tonna nagyvadat értékesítenek 780 millió forint értékben. A kormány az Öreglaki Vadhúsfeldolgozó Kft.-ben és a Vadex Zrt.-ben folyó vadhúsfeldolgozási tevékenységet akarja – a parkettaüzemekhez hasonlóan – koncentrálni, majd privatizálni. A Magyar Nemzet birtokába került dokumentum 2010 januárjáig terjedő időszakra – naptári napokra lebontva – tartalmazza a kormány tervezett privatizációt előkészítő lépéseit.